

Vũ Nam - Tác Giả của Những Trang Nhật Ký Đầy Hoài Niệm

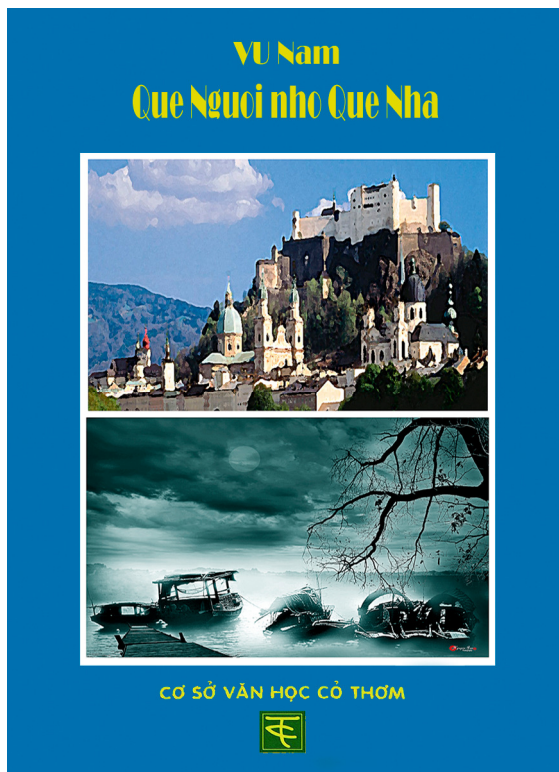
PHONG THU

Nhà văn Vũ Nam, tên thật là Lý Văn Văn, sinh năm 1954 tại tỉnh Phước Tuy, Bà Rịa, Vũng Tàu. Nhập ngũ tháng 10 năm 1972, ngày 30 tháng 4 vẫn còn là Sinh Viên Sĩ Quan Không Quân, QLVNCH. Năm 1980, ông vượt biên cùng gia đình, được tàu Cap Anamur của Tây Đức vớt và định cư tại Đức cho đến nay.

Tác phẩm đầu tay của Vũ Nam là tập truyện ngắn “Sau Ngày Tang (1987)” đã thể hiện tài năng của ông. Sau đó, nhiều tác phẩm của Vũ Nam lần lượt xuất bản: Bên Dòng Sông Donau (Danube) (1990), Bên

Này Bức Tường Bá Linh (1993), Nơi Cuối Dòng Sông (Truyện dài 1994), Câu Chuyện Từ Con Tàu Cap Anamur (Truyện dài 1997), Một Đêm ở Geneve (2004), Hoa Liên Kiều (2008).

Vũ Nam còn tham gia viết cho nhiều tuyển tập văn học và Website tại hải ngoại và là một cộng tác viên quen thuộc của tạp chí Cỏ Thơm. Hôm nay, tập truyện ngắn thứ tám “Quê Người Nhớ Quê Nhà” của Vũ Nam đã được tạp chí Cỏ Thơm xuất bản.

Sinh ra lớn lên trên vùng biển mặn, trái tim và cảm xúc của Vũ Nam cũng rộng mở và nhân hậu như dòng thủy triều của biển cả mênh mông. Suốt tập truyện gồm 5 truyện ngắn và 17 ký sự đã vẽ lại những bức tranh thật đẹp thơ mộng của những kỷ niệm nằm sâu trong ký ức của tác giả. Những cảnh vật, con người mà Vũ Nam từng gặp gỡ dù thân tình hay sơ giao đều hiện lên trên trang giấy của tác giả với những nét chấm phá đầy thi vị và hữu tình.

Với ăn giọng văn miền Nam, chân chất, hiền hoà, văn phong tự nhiên, trôi chảy, Vũ Nam đã kể lại những câu chuyện về tuổi thơ trong câu chuyện “Căn Nhà Vùng Biển”, “Chuyện Quê Nhà”, “Sĩ Tài” đầy hoa mộng. Có những cô, cậu bé thơ ngây vô tư chơi đùa, tắm nắng, bơi lội, cỡi bò trên những cánh đồng lúa, nương rẫy yên bình. Tình yêu lãnh mạn, tình bạn bạn chân thành, tình xóm giềng gắn bó, chia sẻ hoạn nạn gợi cho người đọc một điển hình về cảnh sống yên vui, hạnh phúc của Miền Nam Việt Nam. Nhưng chiến tranh đã tàn phá tất cả. Nhiều cảnh đời oan nghiệt và những cái chết thương tâm của bạn bè lần lượt hiện ra trên ngòi bút của Vũ Nam. Cảm xúc và niềm tiếc nhớ kỷ niệm xưa chan hoà, thấm sâu trong từng trang sách, luôn đan chéo, trộn lẫn giữa quá khứ và hiện tại. Hãy nghe tác giả tâm sự: *“Tôi nặng lòng với cảnh cũ nhưng biết làm gì hơn khi mình cũng chlà người nhỏ bé trong kiếp nhân sinh trước sự cuồng quay của đất trời của thời đại.”* (Trang 28). Và ngay cả khi đã rời xa quê hương, có một cuộc sống an bình trên xứ người. Nhìn thấy nhiều nước văn minh, hiện đại, mọi người có cuộc sống ấm no, hạnh phúc, Vũ Nam vẫn chạnh lòng, thương nhớ quê hương, vẫn đau xót khi người dân vẫn sống nghèo khó, cơm không đủ ăn, áo không đủ mặc. Vũ Nam viết *“Ở đây, nhà cửa ấm cúng, không cho gió luôn lách vào khi đông về, nhưng hiện tại ở quê hương còn bao nhiêu người đang chịu những làn gió lạnh ấy?”* (trang 29).

Trong những truyện ngắn *“Hương Thơm Ngày Cũ, Mùa Thu Lá Bay, Nơi Chón Sương Mù”* nói về những mối tình thuở học trò thật trong sáng, thơ mộng nhưng phút chốc đã chia ly. Khi gặp lại nhau thì

tình yêu chỉ còn là kỷ niệm. Nó giống như những chiếc lá úa bên đường. Bằng một lối so sánh ẩn dụ hết sức tinh tế, Vũ Nam viết “*Hồ Thu như chiếc lá lúc này, trên đường đi anh đã nhặt. Lá của những mùa thu qua. Cõi quá khứ. Ướt ẩm. Nàng là hoa vạn hạt, cuối mùa. Cố bám vào xuân nhưng đành bó tay...*” (trang 189)

Tác phẩm sẽ dẫn dắt bạn đọc đi chu du, khắp nơi. Chúng ta sẽ biết bước chân của Vũ Nam từ Việt Nam, đến con đường vượt biển. Từ con tàu đầy nhân ái Cap Anamur đến Tây Đức phồn thịnh, no đủ trong “*Cánh Đồng Bắp*” và chứng kiến sự sụp đổ của bức tường Bá Linh oan nghiệt qua bài bút ký “*Chiều Praha*”. Bạn đọc có thể tưởng tượng, phóng tầm mắt ra thế giới Châu Âu để biết về “*Thành Phố Konstanz*” của Thụy Sĩ, hay “*Mưa Hè ở Salzburg*”, nước Áo. Và đặc biệt là Hoa Kỳ, những bạn văn nào đã từng gặp Vũ Nam, đều được tác giả nhắc nhở một cách thân ái. Cho nên phải đọc tác phẩm để biết Vũ Nam viết những gì về bạn.

Với tâm lòng sắt son với quê hương biển mặn, tác phẩm “*Quê Người Nhớ Quê Nhà*” là những trang nhật ký đầy hoài niệm thật cảm động, biểu đạt tấm lòng đôn hậu và thiết tha thương nhớ quê nhà của Vũ Nam.

Xin tặng Vũ Nam 4 câu thơ:

*Quê người lạnh giá bước hao mòn
Nhớ đến quê nhà dạ héo hon
Biển động trời Nam cơn bão dữ
Gởi về đất Việt tấm lòng son*

Phong Thu